

KRISTINE FORTÆLLER OM SIN FREMTID.

Mel.: Min Amanda

Her er fest, for jeg er blevet FRØKEN,
og nu flytter jeg til København.
Alt med læsning nu jeg vender ryggen,
jeg skal nemlig ud at gøre gavn.
Og jeg ELSKER ha' med børn at gøre,
sætte på en skoleklasse skik.
I: Men de små skal mig skam ikke snøre,
så jeg bruge må pædagogik. :I

Da jeg læste tysk, jeg jo erfared':
Überall muss immer Ordnung sein!
I kan tro, jeg Ordnung skal få klared',
der bli'r ikke nogen svaghedstegn!
Jeg er FRØKEN med en knold i nakken,
og vil nok med store briller gå.
I: Synet standse vil utidig snakken,
og alt fjolleri vil gå i stå! :I

Jeg ska' være KLASSELÆRE-RINDE,
og min klasse være skal perfekt.
Jeg bli'r sådan set en slags hyrdinde,
som gi'r lammene en stor respekt.
Hver af dem fra første færd skal vide,
hvem i klassen, der bestemmer alt.
I: Jeg hør' ikke til de ganske blide,
at opdrage har med fryd jeg valgt :I

Li'så snart jeg kommer ind i klassen,
skal de alle sammen op at stå.
Ved katederet jeg indta'r pladsen,
og de små skal gøre ligeså.
Deres bøger børnene straks tager,
og jeg hør' dem alle efter tur.
I: Dersom et og andet mig mishager,
kan jeg blive meget, meget sur. :I

Da en røvfuld eller en på skrinet,
jo er blevet meget strengt forbudt,
må man finde på no't mer forfinet,
men dog effektivt og resolut.
Man ka' nive tykke barnearme
på en værre dovendiderik,
I: når man vred og i retfærdig harme
tænker, han ska' få den skiderik. :I

Jeg ska' lære børn i første klasse
læse, skrive hurtigt uden fejl!
Selv om nogen mangler hjernemasse,
går det bare frem for fulde sejl.
De ska' stave løs, til de bli'r hæse.
Det ka' nemlig gå dem rigtig galt,
I: hvis de endnu ikke ALT ka' læse,
efter de er blevet syv et halvt.:I

Jeg ska' også være idrætslærer
og til fodbold lave vil geni'r!
For at dribble, score vil jeg lære
fede drenge og små spinkle pi'r.
Dersom nogen siger, idræt trætter,
skal de komme ud på løbetur.
I: Bare så'n en halv snes kilometer!
Stroppeture, det er no't der dur! :I

Timer i musik jeg skal skam have.
Dette fag jeg vældig godt ka' li'.
Gamle sange vil jeg kulegrave –
Dertil meget nodelæseri!
Alt moderne skrækkeligt mig kvalmer,
så det hele har jeg lagt for had.
Næh, vi synger hel're gamle salmer –
alle vers ska' kunnes udenad.

Hvis at no'en tror, at de ka' pjække
eller vover svare mig igen!
Mange børn ka' være tem'lig frække –
se så, hvad der sker MIN FINE VEN:
Der skal skrives firsindstyve gange
Enten JEG FORTRYDER, AT JEG SNØD!
Eller hundredfemogtyve trange:
JEG SYN'S, FRØKENEN ER VÆLDIG SØD!!

Moruar og morfar